

вкусъ нѣма да остане, но толкова по-малко ще се об-
лече и, нахрани духътъ ѝ. Слѣдствието ще бѣде, че
уметвениятъ кръгзоръ на учителката, — носителка на
култура между женитѣ — който и безъ и туй е доста
тѣсенъ и празенъ, ще стане още по-ограниченъ. Отъ
това въ никой случай нѣма да спечели ни сѣмейството,
ни училището, ни въобще расата, обществото. Вече
между интелигентността и кръгзора на абитуриента
и на абитуриентката нѣма никакво сравнение: тѣхъ ги
дѣли цѣла пропастъ. Докато първиятъ, и при най-сла-
би школни успѣхи, има широки духовни интереси и
прѣдставява отъ себе си културна единица, абитури-
ентката се движи въ тѣсния умственъ кръгзоръ на
лелитѣ, между които е расла, и нѣма много по-дълбоки
културни и въобще идейни интереси. Безъ съмнѣние,
за това е виновенъ на първо мѣсто нашия животъ. Но
едно министерство на просвѣщението и едно народно
прѣдставителство, които иматъ и най-слабо съзнание
за своитѣ културни задачи, никога не би прибѣгнали
до мѣропріятия, които подпомагатъ на противокultur-
нитѣ тенденции на живота. Ако не сж способни да на-
правятъ нищо, за да ги парализиратъ, трѣбвало би
поне да иматъ толкова държавнически разумъ, да не
ги уголѣмяватъ.

1903, Януарий.

